

at Kommissionen ikke har kunnet tage Hensyn til det, der senere skete her i Rigsdagen. Det er en forkert Affattelse, det indrømmer jeg, jeg gør Undskyldningen med det samme. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at naar han over den Fejl, der dér er begaaet, er blevet saa ophidset, at han beskylder Ministerierne for overhovedet i Finansloven eller i de Skrivelser, vi retter til Udvalgene med Beregninger, at beregne forkert, er det ærede Medlem paa vild Vej. Dersom det ærede Medlem skulde være med til at udarbejde et Finanslovsforslag under de Forhold, der hersker for Øjeblikket, hvor vi først faar Korrekturen fra Trykkeriet henimod det Tidspunkt, ja, efter at Finanslovsforslaget skulde foreligge for Tinget, og der imidlertid er sket en hel Del Ændringer, saa at man skal sidde og regne om og regne om og putte nyt ind, vil det ærede Medlem forstaa, hvor let der kan ske den Fejl, at man ikke faar talt Talrækker rigtigt sammen, som skulde være talte rigtigt sammen. Grunden er selvfølgelig ikke den, at vi i Ministeriet ikke skulde kunne tælle sammen; hvis det ærede Medlem skulde sidde ved Siden af dem, der tæller sammen i Ministeriet, vilde han ganske sikkert komme bagefter, og jeg tror heller ikke, han kunde undgaa at gøre flere Fejl, end de gør. Det, der her foreligger, skyldes ikke Skødesløshed ved Sammentællingen i Ministerierne; det er en Fejl, der sker paa Grund af de Ændringer, der foretages under Arbejdet. Og naar det ærede Medlem beklager sig over, at der nu viser sig et andet Tal ved Beregningen af, hvad Statstilskuddet pr. Barn i Kommuneskolen maatte blive, maa han huske, at vi var nødte til at tage en ganske skønsmæssig Beregning over, hvad hvert Barn i Kommuneskolen vilde komme til at koste, allerede af den Grund, at der staar to forskellige Lønsatser paa Lærerlønningens loven; vi kunde hverken tage den øverste Lønsats eller den laveste, vi var nødte til at lægge en Mellemlønsats til Grundlag for Beregningen. Det viser sig imidlertid, at Kommunerne ikke har taget den Mellemlønsats, som vi har regnet med. Derfor bliver Tilskuddet til Kommunerne noget anderledes, end vi havde beregnet. Det er den Slags Afvigelser, som kan ske ved enhver saadan skønsmæssig Beregning. Jeg skal endnu blot tilføje, at der sker, i hvert Fald saa vidt jeg ved, indenfor mit Ministerium ingen Skødesløshed; de paa-gældende er tværtimod meget omhyggelige med deres Beregninger, de anser det for

en stor Skam for dem, hvis der kommer Fejl, og er meget kede af det. Det kan naturligvis ikke undgaa, at der kommer Fejl, og der har været mange i Aar paa Grund af de overordentlig store Vanskeligheder, der har været med Trykningen af Finansloven. Derfor har der stadig maattet foretages Omregninger.

De Ændringer, der foreslaas til Lovforslaget, kan jeg tiltræde, idet jeg selvfølgelig maa bøje mig for den Fortolkning, som Betænkningen giver af den Overenskomst, der blev sluttet. Jeg har undret mig lidt over, at det saaledes har vist sig, at alle fire Partier kunde blive enige om en saadan Overenskomst, idet jeg den Gang har opfattet Overenskomsten saaledes, at man ikke vilde ændre noget med Hensyn til de hidtidige Forhold, men vilde følge de Regler, man hidtil er gaaet frem efter. Det viser sig nu, at der er sket en Ændring i Forholdet overfor de frie Skoler paa Landet og de frie Skoler i Købstæderne. Jeg mener, der sker de frie Skoler i Købstæderne nogen Uret ved denne Overenskomst. Forholdet for deres Vedkommende er dette, at paa Finanslovsforslaget, saa vidt jeg husker fra 1906—07, opstillede man en Beregning overfor saadanne frie grundtvigske Skoler i Købstæderne, der svarede til de frie Skoler, vi har haft paa Landet, og som fra ældre Tid stod med Bevilling paa Finansloven. Der blev den Gang optaget en Bevilling paa 25 000 Kr., for at de frie Skoler i Købstæderne kunde blive stillet lige med de frie Skoler paa Landet, og ved Loven af 17. Maj 1916, § 2, vedtog man, at de frie Skoler i Købstæderne for Fremtiden skulde være stillet lige med de frie Skoler paa Landet, saaledes at der ydes et aldeles tilsvarende Tilskud til dem. Og det ydes ifølge Lov — det er det, jeg gerne vil sætte Fingeren paa. Saa vidt jeg husker — men jeg husker det ikke helt nøje —, stemte den Gang alle fire Partier for dette Lovforslag. Man forhøjede altsaa ved Lov Tilskuddet til de frie Skoler paa Landet fra 110 000 Kr. til 150 000 Kr., og Tilskuddet til de frie Skoler i Købstæderne fra 25 000 Kr. til 60 000 Kr. Det, der nu sker ifølge Overenskomsten, er, at man fremdeles yder de frie Skoler paa Landet et lovmæssigt forhøjet Tilskud, medens man med Hensyn til Forhøjelsen sætter de frie Skoler i Købstæderne udenfor. Naturligvis ophæver denne Lov ikke § 2 i Loven af 17. Maj 1916; de 60 000 Kr. til de frie Skoler i Købstæderne staar jo fremdeles fast. Men